

عصر جدید

باران اسیدی اولین مشکل زیست محیطی بود که در کانون توجه قرار گرفت و سراسر آمریکا را به جنب و جوش انداخت، اما برای مقابله با باران اسیدی هیچ راهکار ساده‌ای وجود نداشت. دگرگونی‌های لازم برای جلوگیری از آلودگی اسیدی بر زندگی همه اثر می‌گذاشت، بنابراین لازم بود که سیاستمداران، دانشمندان و عموم مردم در مورد شیوه کار به توافق برسند.

دانشمندان در مورد چگونگی ایجاد باران اسیدی یقین کامل نداشتند، چه برسد به تشخیص میزان آسیب‌ها و گستردگی مشکلات آن. پیوسته نظریه‌های تازه‌ای مطرح می‌شد. کسانی که این مشکل را بررسی می‌کردند اختلاف نظرهای فراوانی داشتند اما همه معتقد بودند که برای رسیدن به راه حل، پژوهش‌های بیشتری لازم است.

موضوع باران اسیدی برای سیاستمداران هم دردسرساز شده بود. سیاستمداران برای رسیدن به قدرت به رأی مردم نیاز داشتند و باید پاسخگوی خواست‌های رأی‌دهندگان باشند. خواست مردم رفع آلودگی باران بود. البته حمل و نقل و برق ارزان هم جزو خواست‌های مردم بود.

این درخت در شمال روسیه بر اثر آلودگی کارخانه‌ای در آن نزدیکی خشک شده است.

شرکت‌های خودروسازی و نیروگاه‌ها از مقررات جدیدی که با ایجاد تغییر در این صنایع، خرج روی دستشان می‌گذارد، خوششان نمی‌آید.

بنابراین، در بحث باران‌های اسیدی، مهم‌ترین مسئله پول بود. برای زدودن آلودگی صنایع و وسایل نقلیه، باید پول خرج کرد. کسی به طور دقیق نمی‌دانست چقدر پول لازم است ولی بیشتر مردم احساس می‌کردند این کار هزینه زیادی دارد. چه کسی باید این پول را می‌پرداخت؟ هیچ‌کس دوست نداشت چنین پولی را بپردازد، نه دولت، نه رأی‌دهندگان و نه شرکت‌ها. وضع دشواری بود.

با وجود تمام این پرسش‌ها و تردیدها، دولت با همکاری تمام دست‌اندرکاران مقرراتی را تصویب کرد که «قانون هوای پاک» نام گرفت. طبق این مقررات باید برای کاهش آلودگی‌هایی که عامل باران اسیدی بودند گام‌هایی برداشته می‌شد. از آن جایی که همه قبول داشتند باید تحقیق زیادی درباره باران اسیدی انجام شود تأمین اعتبار این پژوهش در سراسر کشور در قانون هوای پاک پیش‌بینی شد. این مقررات نخستین مقررات از این نوع در امریکا بود و مردم امیدوار بودند که مشکل باران اسیدی را حل کند. دولت امریکا در سال ۱۹۹۹، نتایج خوب قانون هوای پاک را اعلام کرد. کاهش آلاینده‌ها حتی از هدف تعیین شده نیز بیشتر بود و هزینه این اقدامات بسیار کمتر از آن چیزی بود که گمان می‌رفت. با انتشار این اخبار، کم‌کم باران اسیدی از دایره توجه مردم و رسانه‌ها کنار رفت.

میزان خسارت‌ها

امروز در قیاس با دهه ۱۹۸۰ مقالات و گزارش‌های بسیار کمی درباره باران اسیدی منتشر می‌شود، اما این موضوع به طور کامل فراموش نشده است. نتایج پژوهش بلندمدتی که در دهه ۱۹۹۰ آغاز شد اکنون در دست انتشار است و مردم نسبت به بیست سال پیش اطلاعات بیشتری درباره باران اسیدی دارند. دانشمندان از نتایج قانون هوای پاک راضی‌اند، اما می‌دانند برای محو کامل باران‌های اسیدی باید کار بیشتری انجام شود. اثرات باران اسیدی طی دوره‌ای بیست ساله پدیدار نشده است که طی بیست سال هم از بین برود. اکنون دانشمندان می‌دانند خسارات باران اسیدی هنگامی آغاز شد که زغال‌سنگ برای تولید گرما به سوخت اصلی تبدیل شد. در کشورهای اروپایی سابقه

این پدیده به دهه ۱۳۰۰ میلادی می‌رسد. بسیاری از کشورهای جهان از اسیدهای ناشی از آلاینده‌های صنعتی اشباع شده‌اند و اکنون حتی اگر اندکی هم آلاینده‌های اسیدی به محیط زیست افزوده شود، دستخوش آسیب فراوانی می‌شوند.

شاید باران اسیدی دیگر چندان در عرصه عمومی خبرساز نباشد، اما هواداران حفظ محیط زیست می‌گویند اگر این مسئله بیشتر از گذشته اهمیت نداشته باشد حداقل به اندازه گذشته اهمیت دارد. امروزه دانشمندان می‌دانند که باران اسیدی به تدریج جنگل‌های امریکا را نابود می‌کنند و ده‌ها سال طول می‌کشد تا دریاچه‌های آغشته به اسید، پاک شوند. ممکن است آلودگی نسبت به دهه‌های گذشته کمتر شده باشد اما دانشمندان معتقدند هنوز در سراسر جهان آن قدر آلودگی وجود دارد که باران اسیدی همچنان برای محیط زیست خطرناک باشد. تحقیقاتی درباره اثرات زیان بار باران اسیدی بر انسان آغاز شده است.

دودکش‌های بلند نیروگاهی در استرالیا، آلودگی را به آسمان می‌فرستند. باران اسیدی تهدیدی جدی برای جنگل‌ها، دریاچه‌ها و انسان است.